

Sam svoj ministar

Iako je među zbuđenim, izgubljenim i nesposobnim kukuriku-ministrima oštra konkurencija za titulu najgoreg, svakim je danom sve jasnije da se **Ranko Ostojić**, ministar policije, ukazuje kao ministar-slučaj, koji je, ako ne najnesposobniji, svakako najopasniji i najzloćudniji član Milanovićeve putujućeg cirkusa. Najnoviji škandal s nabavom skupih terenaca za policiju samo je jedna od opskurnih epizoda u niski kontroverznih postupaka ovog opasnog i osvetoljubivog SUP-ovca. Glavno obilježje njegova tekućeg mandata jest opsesivno nastojanje da resor kojem je na čelu pretvori u odgojnu palicu, u partijski pendrek, u službi discipliniranja nepoćudnih i u službi privođenja građanstva bogomdanom svjetonazoru i ideologiji njegove Partije. Nevažno mu je pritom što taj svjetonazor bazdi i zaudara po jednom promašenom i povijesno odbačenom projektu. Aktualni postupci ministra Ostojića vraćaju sjećanje na najmorbidnije trenutke propalog boljševičkog sustava. Umjesto da svoje ovlasti koristi za zaštitu pravnog poretka, on se svom brutalnošću policijske represije obrušava na sve one koji se usuđuju osporavati njegovo manipuliranje resorom koji mu je povjeren. Javnost posebno zabrinjavaju ustrajni i sramotni postupci kojima Ostojić na najgrublji način instrumentalizira i privatizira resor, ne samo u partijske, već i u svoje osobne svrhe i probitke. Iako mu je demokratska legitimacija iznimno klimava, jer mu je izborna baza okrenula leđa, ovaj bahati i samodopadni ministar ne libi se upotrijebiti голу silu koja mu je na raspolaganju, kako za zaštitu vladajuće klike, tako i za zaštitu vlastitog lika i djela. Pritom se na nečuveno primitivan način i vrijeđajući sugovornike, svađa, prepire i prepucava po kojekakvim internetskim zabitima, ćumezima i ćorsokacima. Ako, nedajbože, u tim mudroslovnim nadmetanjima gubi, ako bude poražen, na scenu stupa sila, država, moć... Ministar svojim ponašanjem podsjeća na zloglasnog piromana Nerona, koji se noću preodijeva, navlači pomadu i tuniku, odlaže carsku togu i izlazi u mračne prostore običnog plebsa, u polusvijet na zabitim uličicama imperijalnog Rima. Tu se druži s bludnicama i tatovima, švercerima i prošnjacima, snubi po tabernama djevojčice, ili dječake, svejedno, uživa u uličnim tučnjavama, nadmeće se s propalicama i robovima u raskalašenim igrama, koje samo dekadentna metropola može smisliti. I sve je u redu dok car dobiva, dok dominira i pobjeđuje. Ako ga u njegovim perverznom igricama neki neoprezni naivac nadigra, ukazuje se, na užas "pobjednika", carski prsten, a imperator daje mig svojim pretorijancima, ... I "igri" je kraj. Tako i Ostojić: rado igra šah, a kad izgubi - ne oklijeva razbiti šahovnicu. I to protivniku o glavu.

TKO TO TAMO ZVIŽDI?

Sjetimo se samo kako je Ostojić usred hrvatske metropole promptno lišio slobode hrvatskog povratnika **Vida Guština**, samo zato što se usudio postaviti jedno naivno i bezazleno pitanje. Guštinova je nesreća bila tek u tome da je pitanje postavio samom Ostojiću, ni ne znajući kome se obraća.

Beščutnost i bezosjećajnost Ostojić je pokazao u više navrata pravdajući policijsko nasilje. Vrhunac bezdušnosti ovog okorjelog milicajca bilo je sarkastično opravdanje razbojničkog napada na život maloljetnog hrvatskog branitelja **Darka Pajčića**. Braneci jednog ordinarnog siledžiju, četničkog pedigrea, ministar je u svemu vidio – rakiju. Nejasno je da li je pritom Ostojić bio trijezan. Posve je zaboravio na dvije "sitnice". Prvo, njegov policajac je Pajčića napao zaplotnjački, s leđa i suprotno svim pravilima postupanja. Drugo, smatra li Ostojić da njegovi panduri smiju mlatiti ljude po cesti - ako su pijani? Uostalom, zašto je njegov razularen pandur suspendiran? Uza sve to Ostojić je i bezočno lagao! Spominjući rakiju on je nakon incidenta rekao, u Dnevniku HTV-a, da je Pajčić imao 2,7 promila alkohola, dok je u emisiji Hrvatskog radija, "A sada vlada", 27.11.2013., promijenio

iskaz i naveo da je u Pajčićevoj krvi bilo 3,48 promila alkohola. Kojom je prilikom Ostojić lagao neka sam odlučio, ali mi već znamo: tko laže taj i krade, a tko krade taj i ubija.

Zatirući slobodu izražavanja, demokratsku tradiciju i civilizacijske standarde Ostojićevi poslušnici su ljetos požurili promptno *uhapsiti Luku Kozinu*, zviždača na jednom političkom skupu. On se usudio zviždati predsjedniku Vlade **Zoranu Milanoviću**. *"Vika sam mu da ga more bit sram što ljetuje s obitelji na Hvaru za 50 kuna, a osigurava ga 20 ljudi. Vika sam da ga more bit sram što nas on košta deset milijuna dnevno, a ljudi kopaju po kontejnerima. E i Josipoviću sam vika jer se ljubija tri puta s Nikolićem..."*, govorio je tada Kozina, kojeg je policija 5. kolovoza, oko 21 sat, odnosno desetak sati nakon središnje proslave akcije Oluja u Kninu, privela zbog navodnog vrijeđanja visokog dužnosnika – premijera Zorana Milanovića, i zbog narušavanja javnog reda i mira. *"Kada me policija skupila navečer, oko 21 sat, rekli su mi da će me odmah vratiti, no sve su lagali. Prvo su me ispitivali dva sata, a jedan je deset listova napisao, pa zvao nekog na motorolu i telefon, pa gužvao, pa opet iznova. Drugi mu je govorio da to nije u redu, pa je morao opet pisati... Nisu me tukli, al me uvidilo što su me zadržali. Nudili su mi hranu, piće i cigarete, al ja sam samo tražio tablete za PTSP i iz protesta sam spavao na betonu. I onda sutra ujutro opet sam morao sat i po davati izjavu. Otišao sam kod suca za prekršaje i konačno sam oko 14 sati sutradan pušten"* – rekao je Kozina i dodao da mu je sudac rekao da će kaznu dobiti poštom.

Od takvog samovoljnog postupanja policije *"po službenoj dužnosti i u skladu s autonomijom policije pri tumačenju Zakona"*, morao se ograditi i Ured predsjednika Vlade, naglašavajući da nema smisla procesuirati osobe koje su zviždanjem i povicima reagirali na Milanovićev govor. *"Kada je riječ o skupovima u kojima sudjeluju političari, izražavanje nezadovoljstva ne mora nužno imati obilježja remećenja javnog reda i mira, posebice kada ono, kako kažu, ne sadrži nasilje ili izravnu prijetnju nasiljem. Jednostavno, pravo na kritiku i izražavanje svog mišljenja normalno je i uobičajeno u demokratskim društvima"*, navela je Vlada u svojem priopćenju.

Demokratska je nepismenost Ostojićeve policije to dramatičnija kad se uzme u obzir što su sve on i njegovi partijski drugovi radili u opoziciji i kakve su sve skupove podržavali protiv bivše vlasti. Pritom su hvalili i pozivali se na one koji su strane državnike zasipali jajima i rajčicama.

Zastrašivanje i noćno postupanje vlasti, kakvo je zadesilo Kozinu, ponovilo se i prilikom postavljanja ćirilčnih ploča u Vukovaru. Građani pak sve više upozoravaju i na neprimjerene postupke policije koja na krajnje intimidirajući način dolazi na vrata građana izvan uredovnog vremena i u kasnim noćnim satima. I to kad se radi o bagatelnim neplaćenim dugovima ili o minornim prometnim prekršajima, poput krivog parkinga.

UPORABA DRŽAVE

Brojni su i iznimno drski načini na koje trenutačna vlast zlorabi institute i institucije pravne države. U toj zloporabi ministar Ostojić svojom bahatošću i bezobrazlukom zauzima istaknuto mjesto. Sama represivna priroda njegova resora zahtijeva odgovornost i brižljive procjene pri korištenju sredstava prisile, naročito u svjetlu poštivanja ljudskih prava. Na žalost, već je postalo uobičajeno da on svoju institucionalnu poziciju koristi upravo za kršenje tih prava. Često pod lažnim opravdanjem da ih tobože štiti.

Pravo na prosvjed je jedan od stupova zapadne demokracije. Znači li to da imamo pravo prosvjedovati u dnevnom boravku Ostojićeva stana? Znači li to da imamo pravo pljuvati po njegovim životnim uvjerenjima i po njegovim svjetonazorskim vrijednostima? Upravo to je učinio Ostojić s uvjerenjima i vrijednostima onih *drugih i drukčijih*, (kako se voli izražavati njegova klika), kad je prije godinu dana, pod njegovom zaštitom, hrpica razularenih egzibicionista zaposjela spomenik Blažene Djevice Marije pred zagrebačkom

katedralom. Horda raspamećenih pervertita, okružena gustim kordonima Ostojićevih hokejaša, svojim je libertinizmom, upravo tu, na ishodišnom mjestu jedne konfesije, vrijeđala i pljuvala vrijednosti te konfesije. Vrijednosti jedne vjere, jednog svjetonazora, jedne crkve. Pritom je posve nebitno kakve pojmove imamo o ćudoređu, jer već odavno nas mnogošto više ne sablažnjava. Smisao i bit ove provokacije u režiji vlasti, nije u nećudorednosti, već u vrijeđanju i netoleranciji prema drugima i drukčijima. Bit je u nastojanju da se druge ponizi, uvrijedi i obeshrabri. Kakav paradoks! A spomenik je izgrađen kao zaštita puka u borbi protiv kuge. I dugo vremena je bio uspješan.

Ostojiću u njegovu prostačkom poimanju ljudskih prava posve je nebitno što se tu radi o brutalnom pokušaju obezvrjeđivanja vrijednosti koje baštini većina građana Hrvatske, što se radi o vrijednostima koje su u povijesnim temeljima jednog naroda, kojem navodno i on pripada. Nezamisliv je ovakav skup bez izravnog miga i naputka vlasti i bez čopora Ostojićevih drvosječa. Nemoguće je ne upitati se kako bi vlast reagirala da je sličan prosvjed priređen pred prostorom neke druge vjerske ili nacionalne zajednice. Blasfemiju pred prvostolnicom moglo bi se usporediti s obredom ritualnog trančiranja svinje pred zagrebačkom džamijom ili pred sinagogom. To pokazuje kako trenutna vlast podmuklo manipulira manjinskim grupacijama, njihovom ranjivošću, osjećajima, potrebama i pravima. Neovisno radi li se o ćirilici, spolnoj orijentaciji, obiteljskom nasilju ili o Srbima... Pravilo je da se manjinska prava i druga "prava" redovno koriste kao buzdovan za razaranje tradicionalnih vrijednosti, potiranje većinskih prava i rastakanje kohezije hrvatskog društva. Svako prijeporno društveno pitanje, od definicije braka do ćirilice, mora biti riješeno u korist manjine. U protivnom – radi se o diskriminaciji. No, nejasno je kako jedna ozbiljna vlast može računati da u jednom demokratskom društvu i na duži rok može vladati protiv raspoloženja većine građana. Tu ne mogu pomoći ni preparirani mediji, ni okupacija institucija, ni prigrabljeno narodno i državno bogatstvo! Ne tako davno iskustvo s Partijom na vlasti pokazuje da te okolnosti mogu dovesti samo do dramatičnijeg, da ne kažemo krvavijeg, raspleta.

Zloporabu resora počinio je Ostojić i prilikom nedavnog neukusnog i ekscenog "performansa" **Zorana Pusića** koji je organizirao postavljanje provokativnih ćirilčnih natpisa usred Zagreba. Zašto je Ostojić štitio provociranje, bolje reći vrijeđanje, ogromne većine građana. Kako to da u tome nije vidio remećenje javnog reda, širenje mržnje i netrpeljivosti, narušavanje međunacionalnih odnosa...? Ili možda misli da je to dovelo do poboljšanja tih odnosa? Zašto je građanima priječio promptno trganje natpisa? Zar je protu-performans zabranjen? Koliko je poznato, u Zagrebu još uvijek ne živi trećina Srba, bez obzira koliko se Ostojić, Pusić i njihovi pajdaši trude. Nakon svega, prilično je izvjesno što će učiniti Ostojić kad provokator i ekshibicionist Pusić uskoro najavi osnivanje podružnice četničkog ravnogorskog pokreta u Zagrebu. E, to je već performans.

SLUČAJ TERCENCI

Prije nekoliko godina bivši je ministar obrane **Berislav Rončević** u Mesićevoj "*aferi kamioni*" nepravomoćno osuđen na četiri godine zatvora te bi, prema presudi, zajedno sa svojim pomoćnikom **Ivom Bačićem**, koji je dobio dvije godine zatvora, morao vratiti 10,2 milijuna kuna državi. Ministar Rončević pri tome nije bio član povjerenstava koje je odlučivalo o nabavi(!) Vrhovni sud je tu presudu ukinuo. Sada, kad je ministar Ostojić pri nabavci skupih terenaca za policiju, bez ikakvih valjanih razloga, proizveo puno veću aferu i zaobišao ponudu koja je bila za 32 milijuna kuna povoljnija, DORH se ne oglašava. No, detalji ove Ostojićeve malverzacije sve više izlaze na svjetlo dana. Pri kupnji 31,3 milijuna kuna skupljih Toyota Land Cruisera, MUP je poništio izbor jeftinijih Mitsubishi Pajera, jer su navodno podnica i karoserija Pajera vareni, a Land Cruisera spojeni vijcima.

Ministar se najprije branio prebacujući odgovornost na *Komisiju za kontrolu javne nabave*. I on i Komisija tvrdili su da su za mišljenje pitali mjerodavno tijelo. To je "mišljenje", međutim, bilo tek dimna zavjesa jer ga je dao *Zavod za prometno-tehnička vještačenja Prometnog fakulteta*. Ali, taj se Zavod, prema vlastitim navodima, uopće ne bavi konstrukcijama, nego vještačenjem prometnih nesreća. Prema pravilniku *Nacionalnog vijeća za znanost*, za konstrukcije je zadužen *Fakultet strojarstva i brodogradnje*, a ne Zavod koji je dao "mišljenje". U studiji koju je napravio FSB, a potpisali su ga dekan **Ivan Juraga** i inženjer **Milan Kostelac**, navodi se da je Pajero jednako vrijedan terenac i da "*preferiranje jednog konstrukcijskog rješenja u odnosu na drugo nema tehničko opravdanje*". Ali, Državna je komisija to stručno mišljenje jedinog mjerodavnog fakulteta ignorirala. Pod lažnom izlikom da "*strogo tehnički gledano Pajero ne udovoljava tehničkom zahtjevu*", MUP je izabrao najskuplju ponudu. Pritom je nevjerojatno da su MUP-ovci taj "tehnički zahtjev" prepisali s interneta od stanovitog blogera živopisnog imena "*Batman*", kako su otkrili novinari "*24 sata*".

Ovakvim postupkom MUP je posve ignorirao *Zakon o javnoj nabavi* koji propisuje da se tehničkim specifikacijama "*moraju omogućiti jednaki pristupi i da se moraju omogućiti ponude različitih tehničkih rješenja*". Kršeći *Zakon MUP* je propisao samo jedno tehničko rješenje i poništio jeftiniju ponudu tražeći "mišljenje" nenadležnog zavoda. U ovoj malverzaciji, tj. u propisivanju "specifikacija", u MUP-u su sudjelovali **Zrinko Topić** i **Goran Rafajac**, a Topić je bio i u povjerenstvu za izbor terenaca. Nalog da se poništi izbor jeftinijeg Pajera dala je *Državna komisije za kontrolu postupaka javne nabave* u kojoj su sjedile **Marija Cvrlje**, **Andelka Rukelj**, **Rožika Gužvanj**, **Daria Duždović** i **Dragica Markanović**.

Tako će MUP nabaviti 132 Land Cruisera za 72,9 milijuna, umjesto istovrijednog Pajera za 41,6 milijuna kuna. Razlika po vozilu je tričavih 237.000 kuna. U svemu se jedino postavlja pitanje: tko je i koliko od ovog pogodovanja i od ove svote strpao u vlastiti džep?!? Osim počinjene štete otvara se naravno i mogućnost tužbe te plaćanje štete diskriminiranom dobavljaču. U cijeloj gunguli oko cijene više nitko ne pita je li MUP-u u vrijeme krize uopće bila potrebna nabava ovih skupih vozila.

Nota bene: Zastrašujuće je da nakon ovakvog teksta ne morate strahovati da će vas građanin Ostojić tužiti. Za razliku od građanina Ostojića, ministar Ostojić je puno ekspeditivniji. Na vratima vam se mogu pojaviti njegovi husari. Vas će uhititi, a stan vam preorati tražeći oružje, drogu ili pedofilski sadržaj. Zar je onda čudo što neki primjećuju da se ne događa ništa nova, nego je Ranko samo, negdje usput, u svojem osobnom imenu pogubio nastavak "vić".

U idućem broju: SLUČAJ FRANCIŠKOVIĆ. Kako je Ranko Ostojić upregao institucije pravne države u svoj osobni obračun s Markom Franciškovićem.